

TISKOVÁ ZPRÁVA

Ústí nad Labem dne 7. 9. 2026

INFRASTRUKTURY: DÁT PROSTOR TOUZE DRUHÝCH**Nová výstava v Domě umění Ústí nad Labem se ptá, kdo vlastně formuje naše touhy a co se stane, když si to přiznáme.**

*Dům umění Ústí nad Labem (DUÚL) otevírá výstavu **Infrastruktury: dát prostor touze druhých**. Kurátor Václav Janoščík prezentuje mezinárodní sestavu patnácti umělců, umělkyní, uměleckých dvojic a kolektivů, kteří společně zkoumají, jak nás tělesně, technologicky i společensky utvářejí sítě, jimiž procházíme. Slavnostní vernisáž se koná ve středu 16. září od 18:00 h, o hodinu a půl dříve je pro zájemce připravena komentovaná prohlídka přímo s kurátorem. Výstava potrvá do 18. listopadu 2026.*

Výstava vychází z banální, a přesto znepokojivé zkušenosti: hranice mezi tělem a okolním světem je mnohem propustnější, než si obvykle myslíme. Šálek ranní kávy se během pár minut rozpustí v krevním oběhu, prostoupí nervovým systémem, ovlivní pozornost i náladu a tělo nakonec zase opustí. Něco zvenčí vstupuje dovnitř a zase ven a najednou je jasné, že rozdíl mezi „vnitřkem“ a „vnějškem“ je jen provizorní. Přesně takhle podle kurátorského konceptu fungují všechny infrastruktury, které námi prostupují od trávení, oběhové soustavy či nervového systému přes emoce a poznání až po dopravní sítě, kanalizaci, státy nebo celé kultury, jejichž jsme součástí.

Nejnaléhavějším modelem takové infrastruktury jsou dnes digitální platformy.

YouTube, iCloud, Spotify, Telegram, Discord nebo Anna's Archive nejsou jen technické nástroje, ale komplexní prostředí, v nichž konzumujeme, tvoříme, komunikujeme i sami sebe reflektujeme. Právě skrze zkušenost s nimi si podle výstavního konceptu zpětně uvědomujeme něco, co platilo vždy, tedy že naše chování bylo odjakživa spoluvytvářeno tím, jaké možnosti nám dostupné infrastruktury nabízely. Naše obrazy, příspěvky, reakce i pocity se dnes navíc stávají přímým zdrojem ekonomické hodnoty, a to zdaleka nejen na sociálních sítích nebo ve velkých jazykových modelech.

Jaké je to být (nejen)člověk?

Výstava proto pracuje s otázkou, **co znamená „chovat se jako člověk“ nebo „být“ (ne)lidský**, jako s otevřeným polem a vědomě se přitom vyhýbá dvěma pohodlným zkratkám. Není to naivní romantismus stavějící člověka proti strojům, ani mechanický, téměř mesianistický výpočetní racionalismus, který se ptá, jestli jsou jazykové modely vědomé, jestli nás spasí nebo zničí singularita nebo zda generativní umělá inteligence nahradí umění. Místo definitivní odpovědi nabízí nekonečný proces sebeutváření, stávání se sebou neustálým odpovídáním na to, co se kolem nás děje.

Název výstavy si její kurátor vypůjčuje z myšlenky americké teoretičky Andrey Long Chu, podle níž je „žensko“ v podstatě jakákoli psychická operace, při níž se vlastní já obětuje ve prospěch „touhy někoho jiného“. Na tuto myšlenku navazuje autorka Alex Quicho, která ji čte jako popis samotné podmínky existence online; být vetkán do infrastruktur, jež už předem formovaly touhy druhých, a přizpůsobovat se jim, ať chceme, nebo ne. Podle tohoto výkladu jsme online všichni bez ohledu na vlastní identitu, stáváme „mladými dívkami“, někým, kdo se musí vejít do prostředí strukturovaného cizím přáním.

Z toho výstava vyvozuje důležitý dvojitý závěr. **Infrastruktury nejsou neutrální, rovnostářské ani genderově nestranné – jsou hluboce hierarchické, propletené s mocí, třídou, genderem i kulturou, a jsou to právě ony, skrze co se stáváme sebou samými.** Zároveň v nich ale nejsme jen bezmocní, je to touha patřit někam, stát se někým nebo si prostě dát další kávu, která nám

infrastruktury oživuje a udržuje v pohybu mezi svobodou a podřízeností, mezi „reálným“ a „virtuálním“.

Umění můžeme chápat jako mezilidskou aktivitu, která se nechce jen pasivně řídit předem danými touhami (po úspěchu, kráse, bohatství atd.), ale sama aktivně utváří ono sdílené místo pro touhy druhých.

Vystavující: Hynek Alt (CZ), Nikola Balberčáková (SK), Mark Cinkevich (BLR) & Anna Engelhardt (UK/RU), Cécile B. Evans (BE/US), Daniel Felstead (UK) & Jenn Leung (HK), Zeynep Gönen (TR), Angus Hamilton James & Finley Highton (UK), Eliška Konečná (CZ), Jakub Krejčí (CZ), Dmitrii Ostretsov (CZ/RU), Mikuláš Rett (CZ), Selmeci Kocka Jusko (SK), Total Refusal (AT), Alice Ullsperger (CZ), Dušan Zahoranský (CZ/SK)

Infrastruktury: dát prostor touze druhých

Mezinárodní výstava současného umění

17. 9. – 18. 11. 2026

Galerie 1 / Kurátor: Václav Janoščík

Slavnostní vernisáž se uskuteční 16. 9. 2026 od 18:00 h.

Více o výstavě naleznete na [WEB](#)

PR KIT ZDE

Dům umění Ústí nad Labem

Klíšská 1101/129a

400 96 Ústí nad Labem

Kontakt pro média

MgA. Jan Čihák / PR Dům umění Ústí nad Labem

+420 606 241 625 / cihakj1@g.ujep.cz

Mgr. Jana Kasaničová, tisková mluvčí

#MyJsmeUJEP

#PribehUJEP

#UniverzitaSeveru

#NaSever